

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

(א) שבת עט. לקמן נ. פט.
סוטה ז: ז"ב קע: קעא:;
(ב) שבת עט. ז"ב קעא:;
(ג) מסכת דרך ארץ פ"ו,
(ד) דף קעא: ט. בס"א
טסק: למימש,

גליון הש"ס

גמ' א' ב' הנישאת. כעין
זה מלה דף כט ע"א:

מוסף רש"י

כי אתו עדים. שאלה
בטיעול. מאי הוי. מאחר
שכן עמין אין יודעין אם
ישת צמולה או אלמנה
מנאל דאין כאן קול כלל,
הנך שהדי שקרי צנחה.
ולא ראה יפלה בטיעול
(ושב"ס ב"ב צב.). רוב
הנשאת בתולה יש לה
קול. ממון שיש שמחה
בנישואי צמולה מביא בה
בני אלם (שם). איתרע לה
רובא. דמבולת נשואת.
דיונין יש להן קול מממש
כמו של אמו רוב, ויזון
דאיכא למימר הכי ויפלה
למימר הכי המולא מחבדו
עלוי הראיה (שם).

וזה הואיל ואין לה קול איתרע לה רובא. תימה דמנן צפירקין (לקמן
כח.) אלו נאמנים להעיד בגודלן מה שראו צקטנותן זכורני
צפלונית שאלה בטיעול וראשה פרוע וקאמר בגמ' מ"ט כיון דרוב
נשים צמולות נישאות גילוי מילתא צעלמא הוא והשתא היכי מיירי אס
יש לה קול למה נרין שום עדות לרצ
ניזיל צתר רובא כדפריך הכא וחי אין
לה קול א"כ איתרע לה רובא וינטרך
שני עדים כשרים וכי תימא דכשמעיד
הוא שראה צקוטנו ואחר עמו חשצין
קול הא פריך הכא סהדי שקרי ניהו
ויש לומר דרוב נשים צמולות נישאות
עדיף מרוב נשים הנישאות צמולות יש
לה קול וכי אין לה קול לא יתרע כל כך
רוב צמולות נישאות שלא יועיל עדות
דראה צקוטנו ואחר עמו:
וְלִיחֻוֹשׁ דְּלִמָּא מִפְּקָא ב'ו'. וְחִפְי'
ע"י עדי הינומא לא

תוספות ר"ד

וליוחש דלמא מפקא עדי
הינומא בהאי בי דינא
וגביא ומפקא כתובתה או
עדי הינומא בב"ד אחרים
וגביא א"ר אבהו זאת
אומרת כותבין שובר פי'
ולא מצוי אידך למימר
א"א לשמור שוברי מפני
העכברים אלא או תקרע
לי שטר או לא אית לך
כלום אלא פרויע בעי"כ
הוא כותב לו שובר ודלא
כמ"ד בב"ב דאין כותבין
שובר והכי אסיקנא שם
בג"פ ודף קעא ע"ב דכותבין
שובר: ת"ר כ"צ מרקדין
לפני הכלה. ב"ש אומרים

וזה הואיל ואין לה קול. שאין מעיד עליה שיתמה בטיעול: כי אסו
עדים מאי הוי. כיון דמחוקה דיש לה קול הרבה היו יודעין: דלמא
מפקא עדים. עדי הינומא: כותבין שובר. שכשפרע לה כתובתה
תכתוב לו שקבלה כתובתה ויהיה צידו לזכות: זאם אומר. ודלא
כמאן דלמר אין כותבין צבצא בתראי:

רצ פפא אחר. לעולם אין כותבין
דנמנאל זה נרין לשמור שובר מן
העכברים ומי שיש לו שטר על חברו
או יציא השטר ויחזירו או לא יעול
כלום ומתני' במקום שאין כותבין
כתובה אלא סומכין על תנאי בית
דין שתקנו לצמולה מאתים ולא למנה
מנה דליכא למימש דלמא הדרה
ומפקא לה: דמסני לה. לרבי אבהו
ולדרצ פפא: העמינה כותבסה. והיא
תובעת מאתים והוא אומר אלמנה
נשאתיך: רקדו לפני. אס יש עדים
שרקדו לפני ציוס נישואיה: כוס של
צשורה. המצטר עליה סימני צמולות
ולקמן מפרש מאי היא: אלא. הכי
קאמר כל איצדה כמי שהטמינה צפנינו
דמי ולא גביא והכי קתני איצדה
כתובתה הטמינה כתובתה נשרפה
כמוצתה אס רקדו לפני וכו'. והכי
פירושה אמרה אצד שטר כתובתה
הרי היא כמי שהטמינה כתובתה
צפנינו כדי להוציא ולגבות פעם שניה
ואינה גובה כלום אלא"כ תציא השטר
ואס אמרה נשרפה ויש עדים שנשרפה
דהשתא ליכא למימש למידי תציא עדים
שרקדו לפני שזה סימן לצמולה
ותגבה מאתים: מאן דמסני לה.
לרבי אבהו ורצ פפא אצרייתא:
כל שכן אמתסיין. דכיון דאצרייתא
דקתני צדיא איצדה כתובתה גביא
ועלה קאמר רצ פפא דלא גביא
ומתוך לה דחדא קתני איצדה כתובת'
הרי היא כמי שהטמינה וכשנשרפה
היא דקא גביא ולעולם אין כותבין
שובר כל שכן דלמתי' איכא למימנר
פלוגתא דרצ פפא דר' אבהו למימנר
דמקום שאין כותבין כתובה עסקי'
ומאן דמסני. פלוגתא דרצ פפא וד'
אבהו אמתני': אצל אצרייתא לא.
מתני ליה דודאי שמעינן מינה דכותבין
שובר דהא במקום שכותבין כתובה
עסקינן: כי קושין. דקתני איצדה
כתובתה ולא ניחא לשנויי שינויא
דחיקא למימר איצדה כתובת' כהטמינה
כתובתה קאמר: כיון דלא אפשר.
כגון במקום שאין כותבין כתובה
וגובות על פי עדים ויש למוש לשמא
תלך לצ"ד אחר ותציא עדים אחרים
ותגבה פעם שניה ודאי כותבין שובר:
ראויס היסא זו לאכול צטרומה. אי
ישאת לכהן דצמולה שלמה נמצאת
ולא צעולה שתפסל לכהן מחמת זנות:
מסקין לה רצ פפא. ומה זו עדות ללא נישאת אלמנה: אטו. אי נישאת
כשהיא אלמנה לכהן הדיוט מי לא אכלה צטרומה: זו ראשית. בעילתה
ראשית: וימנין דפפסה מאתים. בלא בית דין וכי צענין לאפוקי
מינה משום דאין עדים שהעבירו לפני אמרה איתנוסי הוא דאיתנוסו
שיכורים היו מאונס יין המשנה הלכך השתא אסו עדים שהעבירו
לפניה פתוחה ותו ליכא) מידי: כיצד מרקדים. מה אומרים לפנייה:
כמות

וזה הואיל ואין לה קול איתרע לה רובא * אי
כל הנשאת בתולה יש לה קול כי אתו עדים
מאי הוי הנך סהדי שקרי ניהו אלא אמר
רבינא רוב הנשאת בתולה יש לה קול וזו
הואיל ואין לה קול איתרע לה רובא: אם
יש עדים שיצתה בהינומא וכו': וליחוש
דלמא מפקא עדים בהאי בי דינא וגביא והדר
מפקא לה לכתובה בהאי ב"ד וגביא בה
א"ר אבהו זאת אומרת * כותבין שובר רב
פפא אמר * במקום שאין כותבין כתובה
עסקינן ואיכא דמתני לה אברייתא איבדה
כתובתה הטמינה כתובתה נשרפה כתובתה
רקדו לפני שחקו לפני העבירו לפני כוס
של בשורה או מפה של בתולים אם יש לה
עדים באחד מכל אלו כתובתה מאתים
וליוחש דלמא מפקא עדים בהאי ב"ד וגביא
והדר מפקא לכתובתה בהאי ב"ד וגביא בה
א"ר אבהו זאת אומרת * כותבין שובר רב
פפא אמר במקום שאין כותבין כתובה עסקינן
והא איבדה כתובתה קתני דכתב לה איהו
סוף סוף מפקא לה וגביא בה מאי איבדה
איבדה באור א"ה היינו נשרפה ועוד הטמינה
מאי איכא למימר ותו איבדה למה לי אלא
כל איבדה כי הטמינה בפנינו דמי ולא
יהינן לה עד דאמרי עדים נשרפה כתובתה
מאן דמתני לה אברייתא כל שכן אמתני'
ומאן דמתני לה אמתני' אבל אברייתא לא
כי קושיא: אם יש עדים כו': וליחוש דלמא
מפקא עדי הינומא בהאי ב"ד וגביא והדר
מפקא עדי הינומא בבי דינא אחרים וגביא
במקום דלא אפשר ודאי כותבין שובר:
העבירו לפני כוס של בשורה: מאי כוס
של בשורה אמר רב אדא בר אבהו כוס יין
של תרומה מעבירין לפני כלומר ראוייה
היתה זו לאכול בתרומה מתקיף לה רב פפא
אטו אלמנה מי לא אכלה בתרומה אלא
אמר רב פפא זו ראשית בתרומה ראשית
תניא רבי יהודה אומר חבית של יין מעבירין
לפניה אמר רב אדא בר אבהו בתולה
מעבירין לפני סתומה בעולה מעבירין
לפניה פתוחה אמאי ניעבר קמי בתולה
וקמי בעולה לא ניעבר כלל זימנין דתפסה
מאתים ואמרה אנא בתולה הואי והאי דלא
עברו קמאי אתנוסי הוא דאתניסו * תנו רבנן
כיצד מרקדין לפני הכלה בית שמאי אומרים
כלה

היה לה לגבות עד שמתחיל לה הכתובה
כיון שיכול לצב לדי הפסד צמה
שנשארה כתובה תחת ידה ללא מיציעיא
למ"ד דיכול לטעון אחר מעשה צ"ד
דמפסיד דאס לא ייטה לה כתובה יהי'
נאמן לומר פרעתי אלא אפילו למ"ד
דלא מני טעין אחר מעשה בית דין
מפסיד צמה שהכתובה תחת ידה שאס
תמצענו פעם אחרת ולא יהי' לה
עדי הינומא יהא נאמן לומר פרעתי
מנה צמגו דאי צעי אמר אלמנה
נשאתיך או אס יהא צמקוס שאין
מניין אס היא אשמו יהיה נאמן
לומר פרעתי הכל צמגו דאי צעי אמר
אין את אשתי והשתא שהכתובה צידה
תוציא מאתים וכיון שיכול לצב לדי
הפסד אין לו לפיכך: זאת אומרת
כותבין שובר. אע"ג דהכא לא אפשר
דאיכא למימש דלמא תשרוף כתובתה
צעדים והדרא וגביא צעדי הינומא
כדאמרינן צמקוס ודלמא הדרה
ומפקא צעדי הינומא וגביא למ"ד
הטוען אחר מעשה בית דין לא אמר
כלום וע"כ וקוץ הוא לשובר מ"מ דייק
שפיר דבעלמא נמי כותבין שובר דאי
אין כותבין צעלמא למה יפרע כאן
כיון שיכול לצב לדי הפסד צמה
שהכתובה צידה כדפירסנו:

כותבין שובר. אע"ג דצפיק גט

פשוט (ב"ב קעא: טס)

מפרש טעמא דמאן דלמר כותבין
שובר משום דעבד ליה לאיש מלוה ללא
דוקא ליה אלא הוא הדין בכל חוב
כמו כתובה דהכא ושטרי מקא דלמר
התם דכותבין שובר: מאי איבדה
איבדה באור. וא"כ א"כ אפי' במקום
שכותבין הוא ליה לאוקמי ומאי דוחקא
לאוקמי במקום שאין כותבין וכתיב לה
איכו ואור"ת דמקום שכותבין נשרפה
איכא למימש שכתב לה כתובה אחרת

דאסור להשהותה בלא כתובה מיהו הוא מני לאוקומה במקום שכותבין
ונשרפה אחר הגירושין דליכא למימש שמא כתב לה אחרת אלא שגראה
לו דוחק: ונתן איבדה למה י'. אף על גב דלכאורה היינו פירכא
קמיתא דפריך היינו נשרפה יש לישב דהכי קאמר ותו אפילו אס
נאמר דנשרפה הוי פירושה דנאצדה מכל מקום תקשי איצדה
למה לי: איתנוסי הוא דאיתנוסו. נראה דמיירי כגון דאיכא
מגו דאי צעיא אמרה אין צידי כלום דאי לאו הכי אמאי מהימנא
ואס תאמר צמולוק קליות דלמר לקמן ארמלתא לית לה כסני אמאי לא חיישינן דלמא תפסה כו' כדלמר הכא ואומר רבינו תם
דדוקא צבצב שיש טורח כגון חצית דהכא יכולה לומר דאיתנוסו אצל קליות ושאר דברים שהן קלים לעשות לא: